

عنوان مقاله:

نقش محیط زیست و طراحی فضاهای باز در یادگیری و پرورش خلاقیت کودکان

محل انتشار:

سومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پرستو محمدبیگلر - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

مهرناز بوداغ - استادیار گروه مهندسی معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

یادگیری مبتنی بر طبیعت، نوعی آموزش در سنین اولیه کودکی است که به طور فزاینده ای محبوب می باشد. آموزش به طور دایم از آغاز تا پایان عمر ادامه دارد. در این میان عواملی وجود دارند که به یادگیری کمک می کنند. با توجه به فرآیند یادگیری در دوران کودکی، محیط زیست، طبیعی ترین محیط یادگیری برای کودکان است. محیط زیست یکی از عوامل مهم است که به راحتی می تواند باعث ارتقاء یا توقف پیشرفت خلاقیت در کودکان خردسال شود. بازی در فضای آزاد در سنین اولیه کودکی، اهداف مهم و گوناگونی از جمله تمرینات فیزیکی و فرصت هایی برای ارتقاء در تمام زمینه های قابل پیشرفت را پشتیبانی می کند. یادگیری حاصل از این روش ماندگار و دایمی است. محیط هایی که به روح خلاق قوت می دهند، در طبیعت کمتر محدود هستند و موجب تشویق اکتشاف، بازی مشارکتی، وانمود و ایجاد امکان بازی خود به خودی کودکان شده و زمینه یادگیری کودک-محور را فراهم می کنند. این نوشتار در درجه اول بر مفهوم رابطه کودک و محیط زیست و پرورش خلاقیت تاکید دارد و در مورد آموزش، تحرک و بازی در فضای باز بحث می کند. در این راستا بر اساس روش تحقیق کتابخانه ای مبحث یادگیری در محیط زیست را تشریح کرده و در انتها عوامل تاثیرگذار در طراحی محیط یادگیری در فضای باز برای آموزش و پرورش خلاقیت کودکان مطرح می گردد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، کودک، یادگیری، خلاقیت، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/650896>

